

Talousvaliokunnan mietintö n:o 4 hallituksen esityksestä tartuntatautilaiksi ja laiksi sairausvakuutuslain 4 ja 4 a §:n muuttamisesta

Eduskunta on 25 päivänä huhtikuuta 1986 lähettänyt talousvaliokuntaan valmistelevasti käsiteltäväksi hallituksen esityksen n:o 44 tartuntatautilaiksi ja laiksi sairausvakuutuslain 4 ja 4 a §:n muuttamisesta.

Asian johdosta ovat valiokunnassa olleet kuultavina hallitusneuvos Reijo Kärkkäinen ja ylilääkäri Tapani Melkas sosiaali- ja terveysministeriöstä, osastopäällikkö Rolf Berger maa- ja metsätalousministeriöstä, lainsäädäntöjohtaja Klaus Helminen oikeusministeriöstä, ylilääkäri Pertti Weckström lääkintöhallituksesta, osastopäällikkö Erkki Sahlberg Kansaneläkelaitoksesta, lääninlääkäri Olli Simonen Uudenmaan lääninhallituksesta, lääninlääkäri Olli Ervasti Kymen lääninhallituksesta, ylijohtaja Jussi Huttunen Kansanterveyslaitoksesta, professori Jaakko Tuomi Eläinlääketieteellisestä korkeakoulusta, lakimies Antero Jaakkola Suomen Kaupunkiliitosta, toimistopäällikkö Aulis Vintturi Suomen Kunnallisliitosta, johtaja K.-J. Brunström Finlands Svenska Kommunförbundista, johtaja Heikki Simola Sairaalliliitosta, terveysvalvonnan johtaja Antti Pönkä Helsingin terveysvirastosta, ylilääkäri Matti Honkimäki Saarijärven-Karstulan kansanterveys-työn kuntainliiton terveyskeskuksesta, johtava lääkäri Pekka Larivaara Kolarin terveyskeskuksesta, erikoislääkäri Hannu Kyrönseppä ja erikoislääkäri Juhani Eskola Auroran sairaalasta, komissario Aulis Kosonen Helsingin huoltopoliisista, apulaistoiminnanjohtaja Märten Kvist Suomen Lääkäriliitosta, apulaistoiminnanjohtaja Kai Masalin Suomen Hammaslääkäriliitosta, ammattiasiainsihteerit Pirkko Ruotoistenmäki Terveydenhuoltoalan Ammattijärjestöstä, pääsihteerit Paavo Tani Tuberkuloosin vastustamisyhdistyksestä, puheenjohtaja Kalevi Vatanen Keuhkovammaliitosta, päätoimittaja Jorma Hentilä Seksuaalinen Tasavertaisuus -nimisestä yhdistyksestä, apulaiprofessori Allan Lassus ja erikoislääkäri Sirkka-Liisa Valle.

Hallituksen esityksessä ehdotetaan säädettäväksi tartuntatautilaki, jolla korvattaisiin nykyisin terveydenhuoltolakiin ja rokotuslakiin sisältyvät

säännökset tartuntataudeista sekä tuberkuloosia, sukupuolitauteja ja koleraa koskeva erityislainsäädäntö.

Tartuntatautilaissa ehdotetaan taudit jaettavaksi yleisvaarallisiin tartuntatauteihin, ilmoitettaviin tartuntatauteihin ja muihin tartuntatauteihin. Tautien sijoittamisesta eri luokkiin säädetään asetuksella siten, että laissa määritellään perusteet tautien sijoittamiselle. Lakiehdotukseen sisältyvät myös säännökset tartuntatautien ehkäisemiseksi tarvittavista rokotuksista, vasta-aineista ja lääkkeistä sekä terveystarkastuksista, viranomaisten toimivallasta, tartunnan saaneen henkilön velvollisuuksista, tartuntatauti-ilmoituksista ja korvauksista. Tartuntatautiin sairastuneen henkilön eristämistä ja tahdosta riippumatta toteutettavaa hoitoa koskevia säännöksiä on selkiinnetty. Eristäminen olisi mahdollista vain yleisvaarallisen tartuntataudin leviämisen estämiseksi silloin, kun taudin leviämistä ei voida estää muilla toimenpiteillä tai tautiin sairastunut tai sairastuneeksi epäilty ei alistu tarpeellisiin toimenpiteisiin. Tartuntatautien vastustamistyö kytkettäisiin osaksi kunnan kansanterveysystä lukuun ottamatta erikoissairaanhoidon järjestämistä kunnallisista yleissairaaloista annetun lain mukaisesti. Uudistus on tarkoitettu tulemaan voimaan vuoden 1987 alusta.

Hallituksen esitykseen sisältyvää tartuntatautia koskevien säännösten kokoamista yhteen lakiin talousvaliokunta pitää onnistuneena osana terveydenhuollon lainsäädännön kokoamista. Uudistus antaa valiokunnan käsityksen mukaan paitsi edellytyksiä tartuntatautien ehkäisyyn ja hoitoon myös mahdollisuuksia seurata tartuntatautitilannetta ja ryhtyä tarvittaviin toimenpiteisiin tautien torjumiseksi ja leviämisen ehkäisemiseksi.

Asetuksen käyttäminen yksittäisten tautien sijoittamisessa tartuntatautien eri luokkiin antaa tarpeellista joustavuutta, jota tulee tautitilanteen ja niiden hoidon kehittyessä käyttää tarvittaessa nopeastikin. Lakiehdotus on näiltä osin tarkoituksenmukainen. Tartuntatautien luokittelussa

tulee laissa säädettyjen yleisvaarallisia tauteja koskevien edellytysten ohella ottaa huomioon yksilölle ja yhteiskunnalle aiheutuvat hyödyt ja haitat, joita hoidosta aiheutuu. Myös näitä näkökohtia on käytettävä arvioitaessa tautien luokitusta.

Tartuntatautien toteamisessa ja hoidossa sekä lääkinnällisessä kuntoutuksessa on tärkeää ottaa huomioon myös sosiaaliset näkökohdat. Eräissä tartuntataudeissa liittyy yleiseen mielipiteeseen ja käsityksiin sellaisia näkökohtia, joiden johdosta tautiin sairastunutta tulee suojella.

Tartuntatautien ehkäisyssä on yhtenä keinona käytettävä yleistä, koko väestöön suuntautuvaa terveyskasvatusta, minkä ohella sitä on annettava erityisesti riskiryhmille ja henkilöille, jotka työskentelevät tai matkustavat olosuhteissa, joissa tartuntatautien saaminen on todennäköistä. Eriyistä huomiota on kiinnitettävä terveydenhuoltohenkilökunnan koulutukseen niin peruskoulutusvaiheessa kun jatkokoulutuksessa. Osana työsuojelua on henkilökunnalle annettava koulutusta ja järjestettävä terveystarkastuksia.

Tartuntatautien ehkäisyn ja hoidon ja eläinlääkintötoimen välillä on oltava riittävästi yhteistyötä, jotta eläimistä ihmisiin ja päinvastoin tarttuvien tautien ehkäisy on riittävän tehokasta. Tiedotusvelvollisuuden on oltava molemminpuolinen ja toimiva. Talousvaliokunnan käsityksen mukaan tartuntatautilakiehdotuksen 27 §:n mukaisesti voidaan henkilö määrätä olemaan poissa työstä muun muassa sen takia, että hän saattaa levittää tautia eläimiin. Näissä tapauksissa tulee henkilöllä olla myös oikeus saada mainitun pykälän mukaista päivärahaa ja korvausta.

Tartuntatauteihin liittyy huomattavassa määrin erilaisia ilmoituksia. Valiokunta korostaa sitä, että varsinaisten laissa säädettyjen ilmoitusvelvollisuuksien ohella tulee ryhtyä tarpeellisiin ja tarkoituksenmukaisiin toimenpiteisiin, jotta ilmoituksia käyttämällä voidaan ehkäistä tartuntatautien leviämistä. Toisaalta viitaten edellä lausumaansa sosiaalisten näkökohtien huomioon ottamiseen valiokunta pitää tärkeänä myös sitä, ettei tarpeettomia tietoja ilmoiteta muun muassa intimitetsuojan vuoksi. Henkilöllisyyteen perustuvaa rekisteröintiä voidaan valiokunnan mielestä käyttää vain, kun se on välttämätöntä tartuntatautien ehkäisyn vuoksi. Valiokunta viittaa myös henkilöitä koskevien tietojen rekisteröintiä koskevaan valmisteilla olevaan lainsäädäntöön, jonka yhteydessä tulee ottaa huomioon muun muassa terveyden- ja sairaanhoitoon liittyvät ilmoitukset.

Valiokunta korostaa keskussairaaloiden asian-

tuntemuksen hyväksikäyttöä tartuntatautien ehkäisyssä ja hoidossa. Näillä on yleensä asianmukaiset voimavarat ja asiantuntemus, joskin sitä on vahvistettava. Ainakin yliopistollisille keskussairaalaille on taattava eri tartuntatautien erityisasiantuntemus jo lääketieteellisestä koulutuksesta johtuvista syistä. Talousvaliokunta kiinnittää huomiota myös muissa olosuhteissa tartuntatautien ehkäisyn voimavaroihin. Myös lääkintöhallitukselle on turvattava riittävät henkilökuntaa koskevat voimavarat eri tartuntatautien tehokkaaksi torjumiseksi. Lisäksi on oltava käytettävissä määrärahoja yleiseen terveyskasvatukseen sekä tartuntatauteja ja työsuojelua koskevaan henkilöstökoulutukseen.

Talousvaliokunta ehdottaa lakiehdotukseen tehtäväksi eräitä muutoksia. Lakiehdotuksen 3 §:ssä ehdotetaan erikseen ehkäisyn ja hoidon ohella mainittavaksi varhaistoteaminen, koska valiokunnan käsityksen mukaan sillä on oma merkityksensä eräiden tartuntatautien vastustamisessa. Lisäksi valiokunta ehdottaa säännökseen kielallista muutosta.

Valiokunta ehdottaa yleisperusteluihin viitaten keskussairaaloiden aseman selventämiseksi ja niissä olevien voimavarojen saamiseksi parempaan käyttöön 7 §:n 2 momentissa säädettyihin keskussairaalan kuntainliiton tehtäviin lisättäväksi tartuntatautien vastustamistyön ohjaamisen.

Tartuntatautien ehkäisyn tehostamiseksi voidaan valiokunnan käsityksen mukaan lailla säätää lääkintöhallitukselle oikeus antaa ohjeita vapaaehtoisista terveystarkastuksista. Tästä syystä ehdotetaan lakiehdotuksen 11 §:ään lisättäväksi tätä koskeva maininta.

Lakiehdotuksen 18, 19 ja 23 §:ssä määrätään johtavalle terveyskeskuslääkärille eräitä tehtäviä ja asetetaan velvoitteita. Suurten kuntien ja kuntainliittojen kannalta on kuitenkin valiokunnan käsityksen mukaan tarkoituksenmukaista, että tehtävät ja toimivalta voidaan järjestää eristämistä koskevissa asioissa toisin, mistä syystä valiokunta ehdottaa 18 ja 19 §:ssä käsitteen johtava terveyskeskuslääkäri muutettavaksi käsitteeksi vastaava terveyskeskuslääkäri. Ilmoitusvelvollisuus on sen sijaan hallinnollisena toimena syytä pitää keskitetysti johtavan terveyskeskuslääkärin tehtävänä.

Lakiehdotuksen 20 §:ssä ehdotetaan, että eräisiin töihin ja tehtäviin otettavilta henkilöiltä voidaan määrätä vaadittavaksi lääkärintodistus. Kun kuitenkin terveystarkastuksia tulee näissä tehtävissä, joissa tartuntataudin leviämisen vaara on tavanomaista suurempi tai vakavampi, voida

vaatia myös muissa tapauksissa, ehdottaa valiokunta säännöstä tältä osin väljennettäväksi. Ehdotuksen mukaan asetuksella voidaan tarkemmin säätää niistä tilanteista, joissa henkilöllä tulee olla lääkärin antama todistus siitä, ettei hän sairasta yleisvaarallista tartuntatautiä. Tällaisia tilanteita ovat muun muassa lomalta palaaminen sellaisista maista, joissa on yleisvaarallisen tartuntataudin saamisen vaara.

Valiokunta ehdottaa 30 §:ään vähäistä kielellistä korjausta.

Valiokunta ehdottaa rangaistuksia koskevan 37 §:n kirjoitettavaksi uudestaan siten, että kaikkien rangaistavien tekojen edellytyksenä on, että henkilö samalla aiheuttaa yleisvaarallisen tartuntataudin leviämisen vaaran. Lisäksi säännös on yhteensovitettu rikoslain kulkutaudin levittämistä, estämistä ja ehkäisemistä koskevien säännösten kanssa. Muutoksesta aiheutuu myös korjaus 38 §:ään, koska valiokunta ehdottaa terveyslautakunnan aseman muuttamista syyttämistapauksissa siten, että sen tekemä ilmoitus ei ole syyteoi-keuden perustana.

Pakkokeinoja koskevan 39 §:n valiokunta ehdottaa muutettavaksi siten, että se selvemmin säätelee poliisin terveyslautakunnan pyynnöstä virka-apuna antamaa yleisvaarallisen tartuntataudin leviämisen estämistä koskevia pakkokeinoja.

Hallituksen esityksen mukaan työnantajan tulee sallia työntekijän tarvittaessa käyttää työaikaan eräisiin rokotuksiin ja tarkastuksiin. Valiokunta edellyttää hallituksen huolehtivan siitä, että lapsen huoltajalla on oikeus käyttää työaikaan hänen saattaessaan lasta rokotukseen tai tarkastukseen.

Valiokunta ehdottaa lisäksi tartuntatautilain 42 §:ään sekä 1 ja 7 luvun otsikkoon sekä sairausvakuutuslain muuttamista koskevan lain nimikkeeseen tehtäväksi teknisiä korjauksia.

Edellä esitetyn perusteella talousvaliokunta kunnioittavasti ehdottaa,

että hallituksen esitykseen sisältyvät lakiehdotukset hyväksyttäisiin näin kuuluvina:

1.

Tartuntatautilaki

Eduskunnan päätöksen mukaisesti säädetään:

1 luku

Yleisiä säännöksiä

1 ja 2 §

(Kuten hallituksen esityksessä)

3 §

Tartuntatautien vastustamistyöllä tarkoitetaan tässä laissa tartuntatautien ehkäisyä ja varhaisteamista sekä tartuntatautiin sairastuneen tai sairastuneeksi epäillyn tutkimusta, (poist.) hoitoa ja lääkinnällistä kuntoutusta.

4 ja 5 §

(Kuten hallituksen esityksessä)

2 luku

Tartuntatautien vastustamistyön hallinto

6 §

(Kuten hallituksen esityksessä)

7 §

(1 mom. kuten hallituksen esityksessä)

Kunnallisista yleissairaaloista annetun lain (561/65) 2 §:ssä tarkoitetun keskussairaalan kuntainliiton tulee ohjata tartuntatautien vastustamistyötä sekä järjestää tartuntatautien erikoissairaanhoidon keskussairaalaapiirin alueella siten kuin mainitussa laissa ja tässä laissa säädetään. Keskussairaalan kuntainliiton tulee osallistua muuhun tartuntatautien vastustamistyöhön siten kuin asetuksella tarkemmin säädetään.

8—10 §

(Kuten hallituksen esityksessä)

3 luku

Tartuntatautien ehkäisy

11 §

Yleisiä vapaaehtoisia rokotuksia ja terveystarkastuksia on järjestettävä tartuntatautien ehkäise-

miseksi lääkintöhallituksen antamien ohjeiden mukaan.

12—17 §

(Kuten hallituksen esityksessä)

18 §

Terveyslautakunta voi määrätä henkilön eristettäväksi enintään kahdeksi kuukaudeksi. Kii-reellisessä tapauksessa *vastaava* terveyskeskuslääkäri voi päättää eristämisestä. Päätos on heti alistettava terveyslautakunnan vahvistettavaksi.

(2 mom. kuten hallituksen esityksessä)

19 §

(1 mom. kuten hallituksen esityksessä)

Edellä 17 §:n 2 momentissa tarkoitetun hoidon antamisesta ja eristämisen lopettamisesta päättää *vastaava* terveyskeskuslääkäri tai sairaalan asianomainen ylilääkäri.

20 §

Työnantajan tulee vaatia, *sen mukaan kuin* asetuksella tarkemmin säädetään, henkilöltä, *joka tekee sellaista työtä tai on sellaisessa tehtäväs-sä, jossa tartuntataudin leviämisen edellytykset* ovat tavallista suuremmat tai seurauksiltaan vaka-vat, lääkärin antama todistus siitä, ettei henkilö sairasta yleisvaarallista tartuntatautia.

(2 ja 3 mom. kuten hallituksen esityksessä)

21 ja 22 §

(Kuten hallituksen esityksessä)

4 luku

Ilmoitukset

23 ja 24 §

(Kuten hallituksen esityksessä)

5 luku

Maksut ja korvaukset

25—28 §

(Kuten hallituksen esityksessä)

6 luku

Muutoksenhaku

29 §

(Kuten hallituksen esityksessä)

30 §

Päätökseen, joka koskee henkilön määräämistä olemaan poissa ansiotyöstään, hoidon *antamista* henkilön tahdosta riippumatta *tai eristämistä*, saa hakea muutosta valittamalla lääninoikeuteen 14 päivän kuluessa päätöksen tiedoksisaannista.

(2 mom. kuten hallituksen esityksessä)

31 ja 32 §

(Kuten hallituksen esityksessä)

7 luku

Erinäisiä säännöksiä

33—36 §

(Kuten hallituksen esityksessä)

37 §

Joka tahallaan tai huolimattomuudesta

1) jättää noudattamatta hänelle tartuntataudin leviämisen estämiseksi annettuja määräyksiä,

2) jättää laitokseen eristettynä noudattamatta laitoksen järjestyssääntöjä tai

3) rikkoo tätä lakia tai sen nojalla annettuja säännöksiä tai määräyksiä

ja siten aiheuttaa yleisvaarallisen tartuntataudin leviämisen vaaran, on tuomittava tartun-tavaaran aiheuttamisesta sakkoon tai vankeuteen enintään kuudeksi kuukaudeksi.

38 §

Jos 37 §:ssä mainittu teko tai laiminlyönti on vähäinen ja on aiheutunut olosuhteet huomioon ottaen anteeksiannettavasta huomaamattomuudesta, ajatteleamattomuudesta tai tietämättömyydestä eikä yleinen etu vaadi toimenpiteitä sen johdosta, (*poist.*) virallinen syyttäjä voi jättää syytteen nostamatta.

39 §

Milloin terveyslautakunta toteaa, että yleisvaarallisen tartuntataudin leviämistä ei voida muulla tavoin tehokkaasti estää, poliisin on annettava terveyslautakunnan pyynnöstä virka-apua 22 §:n 1 momentissa säädetyn velvollisuuden toteuttamiseksi.

40 ja 41 §

(Kuten hallituksen esityksessä)

8 luku

Voimaantulo

42 §

(1 mom. kuten hallituksen esityksessä)

Tällä lailla kumotaan:

(1—4 kohta kuten hallituksen esityksessä)

5) yliopistoissa ja korkeakouluissa opiskelevien ylioppilaiden pakollisista lääkärintarkastuksista 28 päivänä huhtikuuta 1958 annettu laki (142/58); ja

6) 20 päivänä huhtikuuta 1909 annettu senaatin päätös, joka sisältää tarkempia määräyksiä koleran torjunnasta

niihin myöhemmin tehtyine muutoksineen (poist.).

Tällä lailla kumotaan myös 27 päivänä elokuuta 1965 annetun terveydenhoitolain (469/65) 29—33, 35—45 ja 48—50 § sekä 57 §:n 2 ja 3

momentti, sellaisina kuin niistä ovat, 29 § osittain muutettuna 17 päivänä syyskuuta 1982 annetulla lailla (679/82), 36 § 19 päivänä helmikuuta 1980 annetussa laissa (932/80), 38 § osittain muutettuna 27 päivänä elokuuta 1976 annetulla lailla (741/76), 39 § osittain muutettuna 31 päivänä joulukuuta 1974 annetulla lailla (1039/74), 42 § mainituissa 17 päivänä syyskuuta 1982 annetussa laissa (poist.), 43 § (poist.) 29 päivänä marraskuuta 1974 ja 18 päivänä kesäkuuta 1981 annetuissa laeissa (885/74 ja 452/81), 44 § osittain muutettuna mainitulla 19 päivänä helmikuuta 1980 annetulla lailla sekä 57 §:n 2 ja 3 momentti 1 päivänä kesäkuuta 1984 annetussa laissa (416/84).

43—45 §

(Kuten hallituksen esityksessä)

2.

Laki

sairausvakuutuslain (poist.) muuttamisesta

Eduskunnan päätöksen mukaisesti

kumotaan 4 päivänä heinäkuuta 1963 annetun sairausvakuutuslain (364/63) 4 §:n 3 momentti, sellaisena kuin se on 29 päivänä marraskuuta 1974 annetussa laissa (884/74), sekä lisätään lakiin uusi 4 a §, seuraavasti:

4 a §

(Kuten hallituksen esityksessä)

Voimaantulosäännös

(Kuten hallituksen esityksessä)

Helsingissä 4 päivänä kesäkuuta 1986

Asian ratkaisevaan käsittelyyn valiokunnassa ovat ottaneet osaa puheenjohtaja Rajantie ja varapuheenjohtaja Laurila sekä jäsenet Alho, Ikonen, H. Kemppainen, Lehtinen, Lindroos, Läh-

desmäki, Mäkipää, Starast (osittain) ja Vihriälä sekä varajäsenet Nousiainen (osittain), Säilynoja ja Valtonen (osittain).

Vastalause

Kokoomuksen eduskuntaryhmän mielestä tartuntatauteja koskevien säännösten kokoaminen yhteen lakiin on tarkoituksenmukaista. Hallituksen esitys vastaa pääosin niitä vaatimuksia, joita on asetettava tartuntatautien vastustamistyölle. Kuitenkin muutamissa yksityiskohdissa esitystä pitäisi kokoomuksen eduskuntaryhmän mielestä vielä tarkistaa.

Esitetyn 8 §:n 1 momentin mukaan poikkeuksia SVOL:n soveltamisesta voitaisiin säätää myös asetuksessa. Voimassa olevien tartuntatauteja koskevien lakien mukaan poikkeuksista on säädettävä lailla. Samoin asia on myös muissa sosiaali- ja terveydenhuollon erityislaeissa lukuun ottamatta kansanterveyslakia. Mielestämme hallituksen esitystä tulisi täydentää siten, että poikkeukset säädetään lailla.

Poikkeuksellisen laaja tartuntatautien esiintyminen voi aiheuttaa kiireellisesti suoritettavia järjestelyjä ja kustannuksia, joihin toteuttamissuunnitelmassa ei ole voitu varautua. Tällöin valtionosuus olisi kuitenkin suoritettava tarpeellisin lisäkustannuksin. Se edellyttää säännöstä laisaa.

Nykyisin rokotuksissa tarvittavat rokotteet ja tutkimusaineet toimittaa valtio maksutta. Tartuntalakiesitys sitä vastoin lähtee siitä, että valtio ainoastaan kustantaisi rokotteet. Kokoomuksen eduskuntaryhmä tähdentää, että kunnan pitäisi saada maksutta rokotteiden lisäksi myös tartuntatautien ehkäisyyn käytettävät vasta-aineet ja lääkkeet.

Hallituksen esityksellä siirretään valtiolta kuntien suoritettaviksi eristämisestä ja työvapauden rajoittamisesta aiheutuneesta muusta taloudellisesta vahingosta kuin ansionmenetyksestä johtuvat korvaukset. Kokoomuksen eduskuntaryhmä

ei näe mitään hyväksyttävää syytä kustannusten siirtoon ja korvauskäytännön hajauttamiseen.

Edellä esitetyn perusteella ehdotan,

että valiokunnan mietintöön sisältyvä ensimmäinen lakiehdotus hyväksyttäisiin muutoin sellaisenaan, paitsi että sen 8, 25 ja 28 § hyväksyttäisiin näin kuuluvinä:

8 §

Kunnan tämän lain nojalla järjestämään toimintaan sovelletaan sosiaali- ja terveydenhuollon suunnittelusta ja valtionosuudesta annettua lakia (667/82), jollei lailla erikseen ole toisin säädetty.

Sen estämättä, mitä 1 momentissa mainitun lain 16 §:ssä on säädetty, suoritetaan valtionosuus tartuntatautien vastustamistyön kustannuksiin, jotka aiheutuvat taudin leviämisen ehkäisemiseksi tai hoidon järjestämiseksi tarpeellisista toimenpiteistä, vaikka niihin ei ole voitu varautua vahvistetussa toteuttamissuunnitelmassa.

25 §

Tämän lain nojalla järjestettyyn tartuntatautien ehkäisyyn käytettävät *vasta-aineet ja lääkkeet sekä* rokotteet kunta saa maksutta valtion kustannuksella.

28 §

Omistajalla on oikeus saada *valtiolta* korvaus esineestä, joka tartuntataudin leviämisen estämiseksi on viranomaisen määräyksestä hävitetty tai käsitelty siten, että se on pilaantunut tai vahingoittunut. Korvauksena suoritetaan esineen arvo taikka arvonalennus.

(2 ja 3 mom. kuten valiokunnan mietinnössä)

Helsingissä 4 päivänä kesäkuuta 1986

Ritva Laurila